9. Přílohy

9.1 Seznam příloh a vyobrazení

1. Český Krumlov, letecký snímek historického jádra města. Foto: J. Prokopec.
2. Český Krumlov, pohled na centrum města z Křížové hory. Foto: I. Maurer.
3. Český Krumlov, schéma jednotlivých městských částí: 1. hrad (a-Horní hrad, b-Hrádek), 2. latrán, 3. vnitřní město s parkánem (c-bývalá kaple sv. Václava, d-prelatura, e-zlatokorunský dům), 4. Nové Město (f-klášter minoritů a klarisek). Nákres: Z. Gersdorfová na podkladu stabilního katastru, 1826, ČÚZK.
4. Český Krumlov, hlavní osy orientace města kolem roku 1300. Nákres: Z. Gersdorfová, podklad stabilní katastr, 1826, ČÚZK.
5. Český Krumlov, hlavní osy orientace města kolem roku 1350. Nákres: Z. Gersdorfová, podklad stabilní katastr, 1826, ČÚZK.
6. Český Krumlov, nádvoří kláštera křížovníků, v pozadí kostel Božího Těla. Foto: Z. Gersdorfová.
7. Český Krumlov, interiér kostela Božího Těla bývalého kláštera minoritů. Nedatováno, archiv SHZ Český Krumlov.
8. Český Krumlov, západní chodba ambitu vpravo s nástěnnou malbou. Foto: Z. Gersdorfová.
9. Český Krumlov, nástěnná malba ze střední části západní chodby ambitu. Kresba: Z. Gersdorfová.
10. Český Krumlov, kostel sv. Víta, vlevo čp. 161. Nedatováno, archiv SHZ Český Krumlov.
11. Český Krumlov, kostel sv. Víta, interiér, presbytář. Foto: Z. Gersdorfová.
12. Český Krumlov, letecký snímek areálu Státního hradu a zámku s vyznačením jednotlivých částí areálu. Foto: archiv NPÚ, úprava Z. Gersdorfová.
13. Předpokládaný minimální rozsah českokrumlovského hradu v 1. polovině 14. století. Počítačová vizualizace: Z. Gersdorfová.
14. Půdorys horního patra sklepů českokrumlovského Horního hradu se zakreslením polohy fragmentu ostění. Johann Stifter, 1848, SOA Třeboň, pobočka Český Krumlov, Velkostatek Český Krumlov, I A beta 538d; zákres: Z. Gersdorfová.
15. Půdorys přízemí českokrumlovského Horního hradu se zakreslením polohy tzv. Románské komory. Johann Stifter, 1848, SOA Třeboň, pobočka Český Krumlov, Velkostatek Český Krumlov, I A beta 538e; zákres: Z. Gersdorfová.

16. Půdorys 1. patra českokrumlovského Horního hradu se zakreslením polohy kaple sv. Jiří a sv. Kateřiny (?). Johann Stifter 1848, SOA Třeboň, pobočka Český Krumlov, Velkostatek Český Krumlov, I A beta 538f; zákres: Z. Gersdorfová.

17. Český Krumlov, hrad, detail jižní fasády Horního hradu – stav před restaurováním. Foto: archiv NPÚ.

18. Český Krumlov, hrad, interiér kaple sv. Jiří, 1749-1753 – současný stav. Foto: Z. Gersdorfová.

19. Český Krumlov, hrad, druhotně použitý polychromovaný kamenný prvek z interiéru hradní kaple, jižní fasáda mezi okny presbyteria kaple sv. Jiří. Foto: archiv NPÚ.

20. Sv. Ondřej, 2. čtvrtina 15. století (?), vitráž, 58 x 43 cm, Český Krumlov, Hradní muzeum, původní umístění v hradní kapli sv. Jiří; inv. č. Hl 12532/006. Foto Z. Gersdorfová.

21. Sv. Barbora, 2. čtvrtina 15. století (?), vitráž, 58 x 43 cm, Český Krumlov, Hradní muzeum, původní umístění v hradní kapli sv. Jiří; inv. č. Hl 12531/008. Foto Z. Gersdorfová.

22. Smrt Panny Marie, 1330-1350, vitráž, 52 x 34 cm, Český Krumlov, Hradní muzeum, původní umístění v hradní kapli sv. Jiří, inv. č. Hl 12532/12. Foto: Z. Gersdorfová.

23. Český Krumlov, hrad, jižní fasáda, fundament kaple sv. Kateřiny (?) – současný stav. Foto: archiv NPÚ.

24. Český Krumlov, hrad, interiér kaple sv. Kateřiny (?) – současný stav, detail závěru. Foto: Z. Gersdorfová.

25. Český Krumlov, hrad, interiér kaple – pohled na klenbu. Foto: Z. Gersdorfová.

26. Český Krumlov, hrad, detail klenební konzoly z kaple sv. Kateřiny (?), 70.-80. léta 14. století. Foto: Z. Gersdorfová.

27. Jindřichův Hradec, bývalý klášter minoritů, kapitulní síň (tzv. Soukenická kaple), detail klenební konzoly, po roce 1369. Foto: Z. Gersdorfová.

28. Třeboň, bývalý klášter augustiniánů kanovníků, kostel Panny Marie a sv. Jiljí, kruchta, detail klenební konzoly, 1367-1380. Foto: M. Patrný

29. Český Krumlov, hrad, kaple sv. Kateřiny (?), vitráž západního okna, 40. léta 15. století. Foto: Z. Gersdorfová.

30. Český Krumlov, hrad, kaple sv. Kateřiny (?), vitráž východního okna, 40. léta 15. století. Foto: Z. Gersdorfová.

31. Boletice, sakristie kostela sv. Mikuláše, po roce 1400. Foto: A. Bauerová.

32. Český Krumlov, sakristie kostela sv. Víta (dnes kaple sv. Václava), po roce 1407. Reprodukce z knihy: František DVOŘÁK: Síťová klenba v sakristii kostela sv. Víta, mistr Jan, kolem 1410, in: *Český Krumlov, jeho život a umělecký a růst*, Praha 1948, 53.

9.2 Přílohy

1. Český Krumlov, letecký snímek historického jádra města.

2. Český Krumlov, pohled na město z Křížové hory.

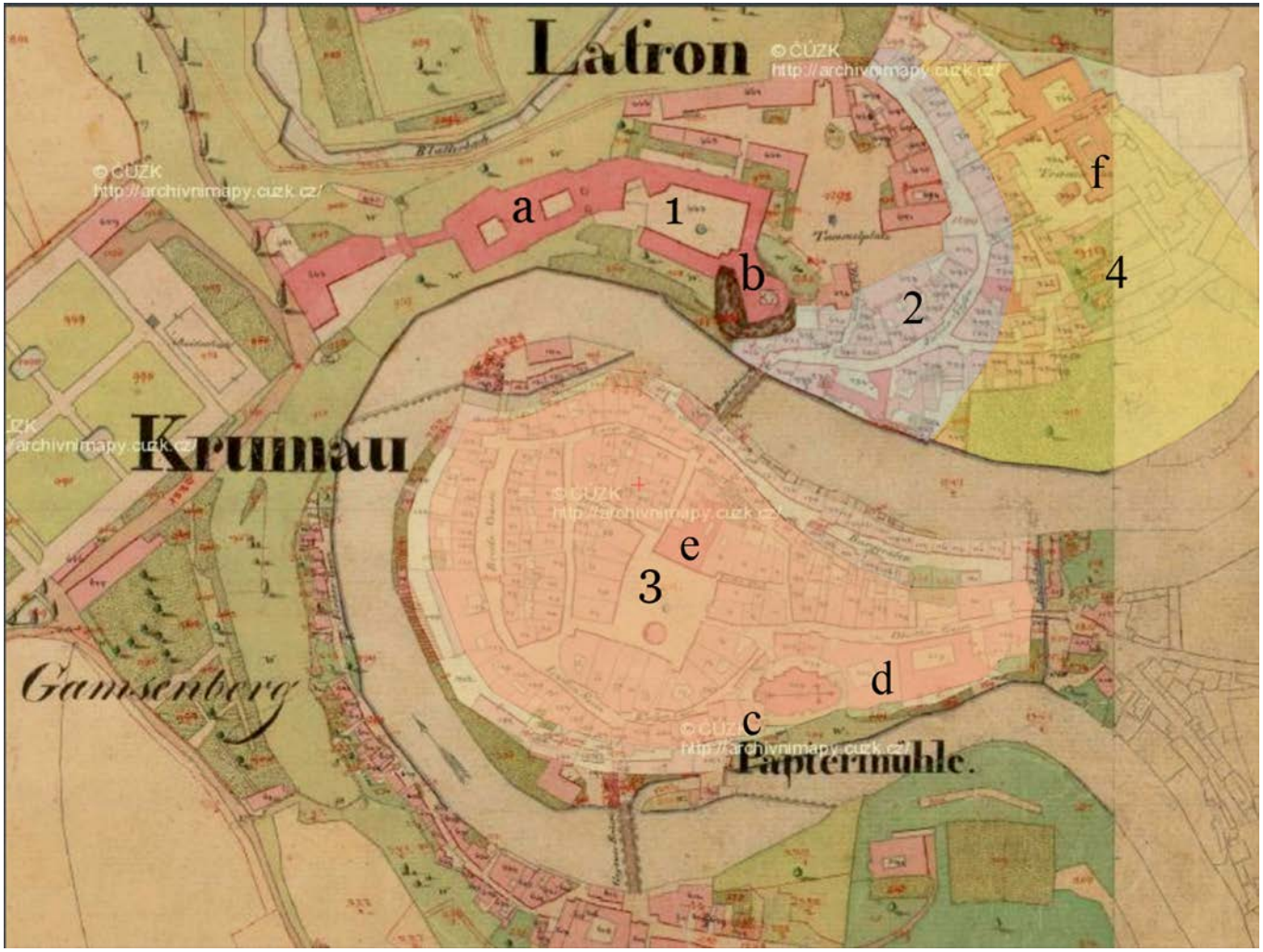

3. Český Krumlov, schéma jednotlivých městských částí: 1. hrad (a-Horní hrad, b-Hrádek), 2. latrán, 3. vnitřní město s parkánem (c-bývalá kaple sv. Václava, d-prelatura, e-zlatokorunský dům), 4. Nové Město (f-klášter minoritů a klarisek).

4. Český Krumlov, hlavní osy orientace města kolem roku 1300.

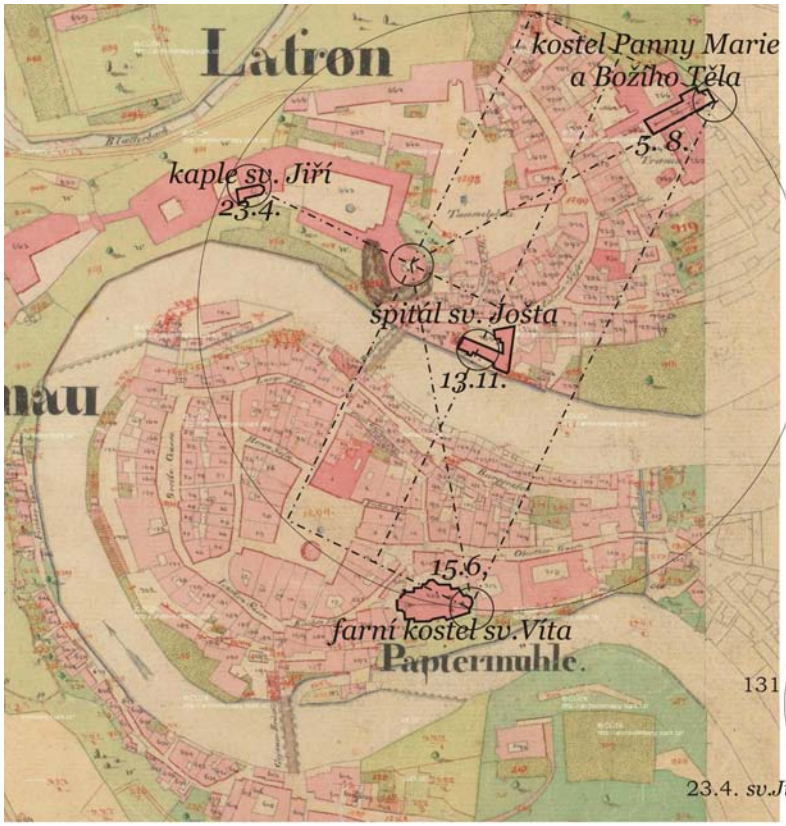

5. Český Krumlov, hlavní osy orientace města kolem roku 1350.

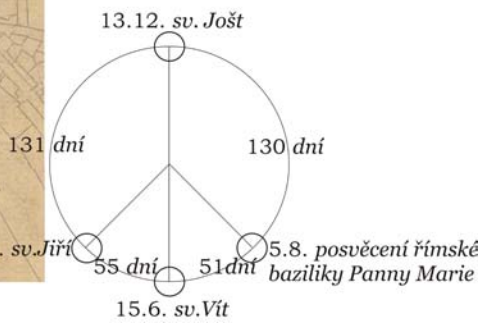

6. Český Krumlov, nádvoří kláštera křížovníků, v pozadí kostel Božího Těla.

7. Český Krumlov, klášterní kostel Božího Těla.

8. Český Krumlov, západní křídlo chodby ambitu bývalého kláštera minoritů.

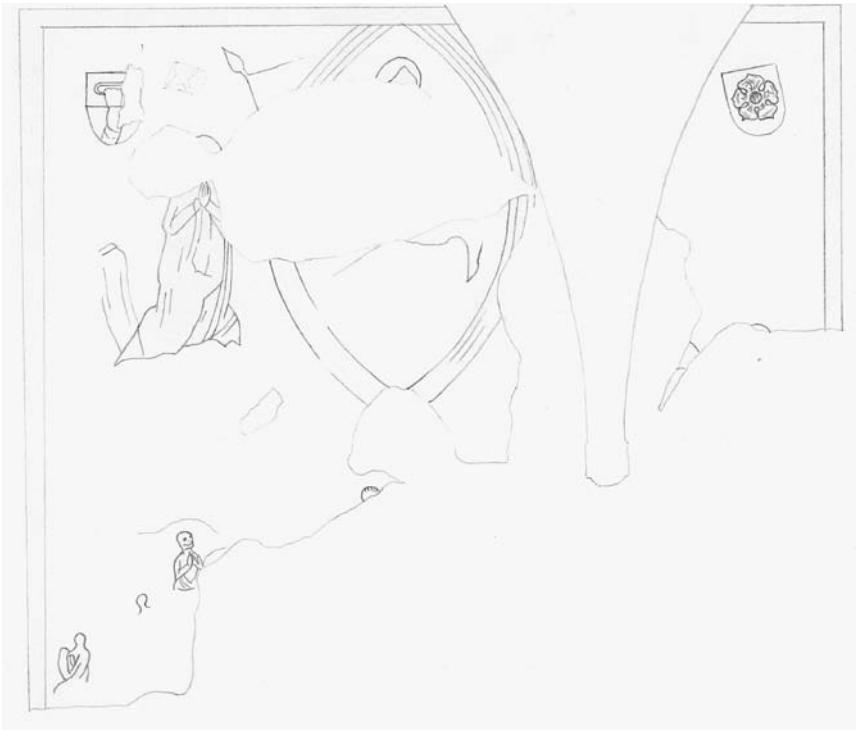

9. Český Krumlov, nástěnná malba ze střední části západní chodby ambitu.

10. Český Krumlov, kostel sv. Víta, vlevo čp. 151.

11. Český Krumlov, kostel sv. Víta, interiér, presbytář.

12. Český Krumlov, letecký snímek areálu státního hradu a zámku s vyznačením jednotlivých částí areálu (římskými číslicemi vyznačena nádvoří):
1. Solnice, 2. Staré purkrabství, 3. kočárovny, 4. Hrádek, 5. Nové purkrabství, 6. Mincovna, 7. Máselnice, 8. Horní hrad, 9. Barokní divadlo, 10. Renesanční dům.

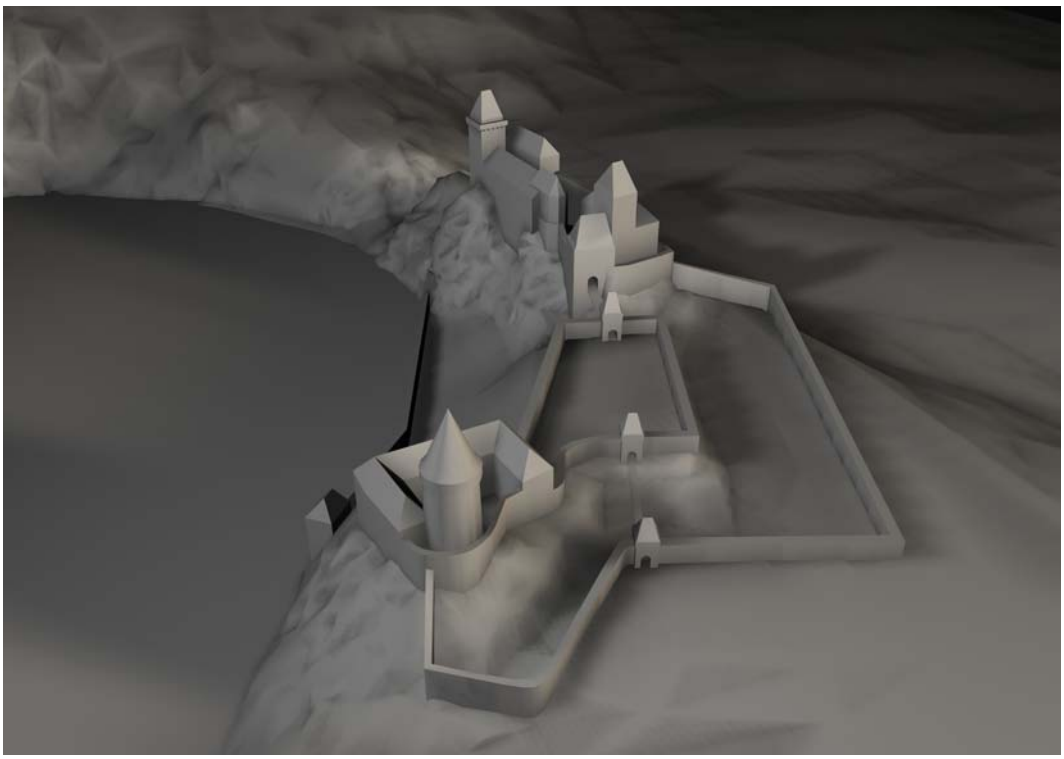

13. Předpokládaný minimální rozsah českokrumlovského hradu v 1. polovině 14. století.

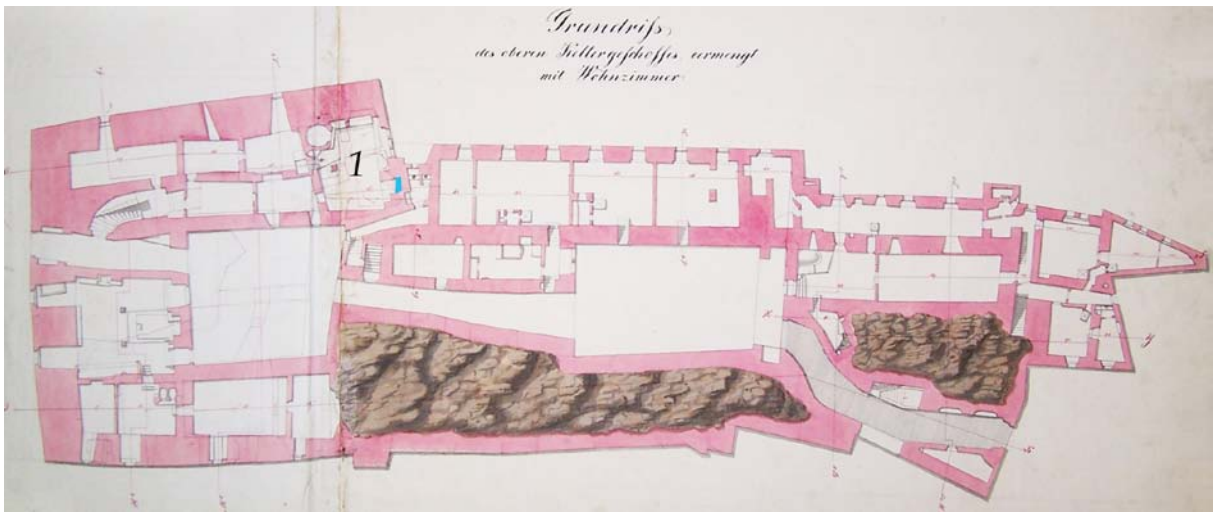

14. Půdorys horního patra sklepů českokrumlovského Horního hradu se zakreslením polohy fragmentu ostění. Číslo 1 označuje prostor renesanční kuchyně, kde se fragment nachází.

15. Půdorys přízemí českokrumlovského Horního hradu se zakreslením polohy tzv. Románské komory (2).

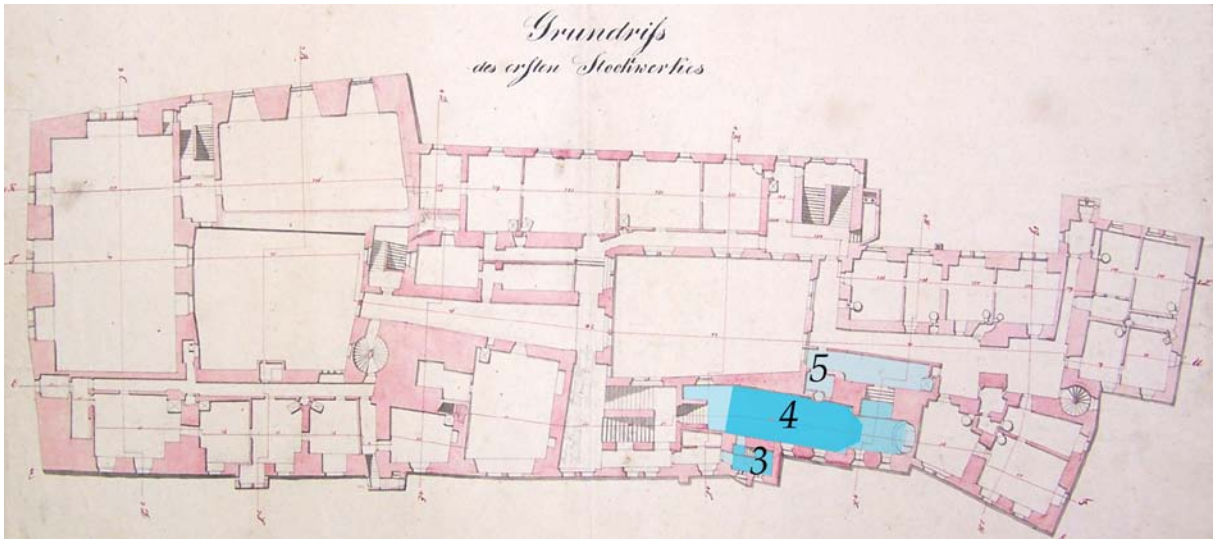

16. Půdorys 1. patra českokrumlovského Horního hradu se zakreslením polohy kaple sv. Jiří a sv. Kateřiny (?). Tmavší barva označuje původní rozsah prostor, slaběji pozdější rozšíření.

17. Český Krumlov, hrad, detail jižní fasády Horního hradu – stav před restaurováním.

18. Český Krumlov, hrad, interiér kaple sv. Jiří, 1749-1753 – současný stav.

19. Český Krumlov, hrad, druhotně použitý polychromovaný kamenný prvek z interiéru hradní kaple, jižní fasáda mezi okny presbyteria kaple sv. Jiří.

20. – 21. Sv. Ondřej a sv. Barbora, 2. čtvrtina 15. století (?), vitráže, 58 x 43 cm, Český Krumlov, Hradní muzeum, původní umístění v hradní kapli sv. Jiří.

22. Smrt Panny Marie, 1330-1350, vitráž, 52 x 34 cm, Český Krumlov, Hradní muzeum, původní umístění v hradní kapli sv. Jiří.

23. Český Krumlov, hrad, fundament kaple sv. Kateřiny (?).

24. Český Krumlov, hrad, interiér kaple sv. Kateřiny (?)

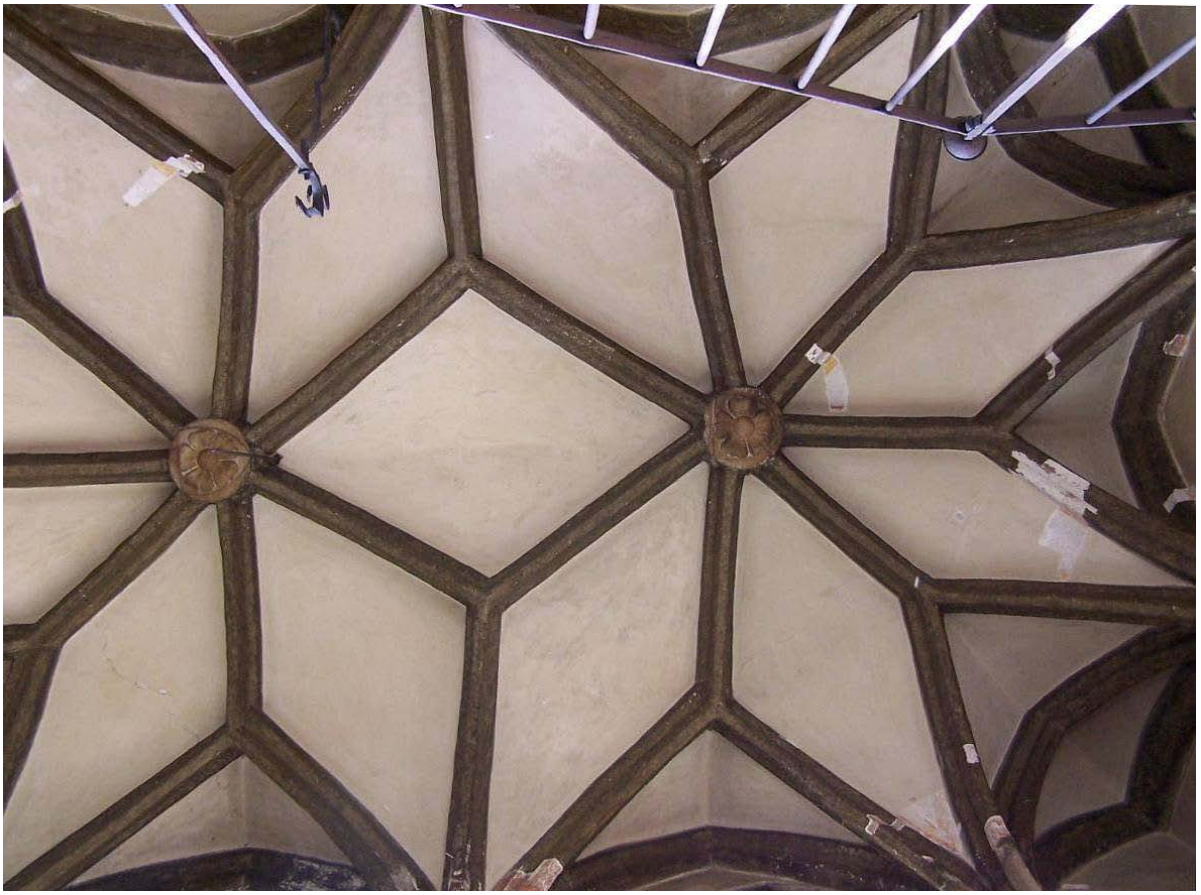

25. Český Krumlov, hrad, klenba kaple sv. Kateřiny(?), 70.-80. léta 14. století, současný stav.

26. Český Krumlov, hrad, detail klenební konzoly z kaple sv. Kateřiny (?), 70.-80.léta 14. století.

27. Jindřichův Hradec, bývalý klášter minoritů kapitulní síň (tzv. Soukenická kaple),detail klenební konzoly, po roce 1369.

28. Třeboň, bývalý klášter augistiniánů kanovníků, kostel Panny Marie a sv. Jiljí, kruchta, detail klenební konzoly, 1367-1380.

29. Český Krumlov, hrad, kaple sv. Kateřiny (?), vitráž západního okna, 40. léta 15. století.

30. Český Krumlov, hrad, kaple sv. Kateřiny (?), vitráž východního okna, 40. léta 15. století.

31. Boletice, kostel sv. Mikuláše, sakristie po roce 1400.

32. Český Krumlov, kostel sv. Víta, sakristie po roce 1407.

33. Milevsko, presbytář kostela sv. Jiljí, 90. léta 14. století.

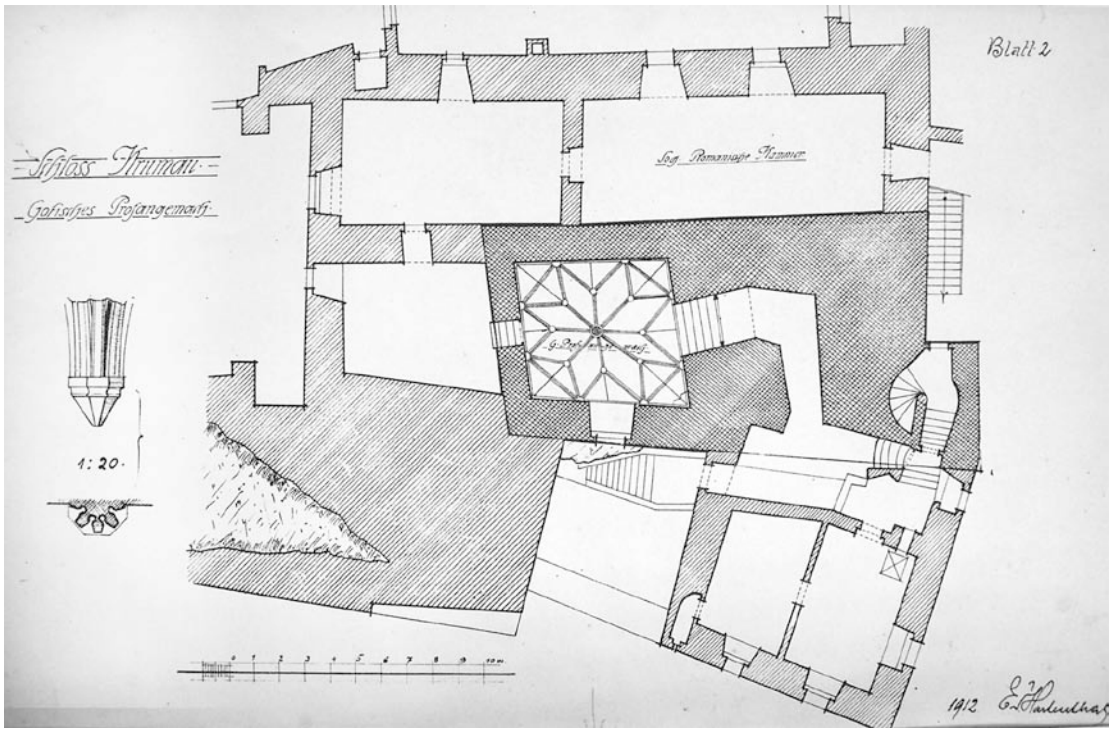

34. Emil von Hartenthal, komunikační schéma tzv. Románské komory, 1912.

35. Český Krumlov, hrad, klenba tzv. Románské komory, před rokem 1418.

36. Český Krumlov, hrad, tzv. Románská komora, východní vstup do místnosti, původně oltářní nika (?).

Chronogram umístěný na západní stěně vévodských oratoří v kapli sv. Jiří nad přístupovým schodištěm do kaple vedoucím ze vstupní haly na třetím nádvoří. Nápis je proveden ve štuku na umělém mramoru, zvýrazněná písmena chronogramu vyznačující dataci byla původně zlacena (polychromie dnes torzovitě zachována). Nápisové pole není výtvarně vyznačeno, pouze pod nápisem původně též zlacená knížecí koruna vyvedená pouze v plastických konturách s florálními rozvilinami na obě strany.

Rozměry nápisového pole cca X x Y cm, p. cca X/Y cm – novověká kapitála

ANNO/

QVO·IOSEPHI·S(ACRI)·R(OMANI)·I(MPERII)·PRINCIPIS/

DE SCHWARZENBERG/

HVIATIS DVCIS·PIETATE·ECCLESIAE/

S(ANCTI)·GEORGII·NOVA·NOBILIS FACIES RESTITVTA·EST.

Datum 1753.
Novověká kapitála pokračující v tradici klasické římské skriptury monumentalis bez zvláštních znaků, modul písma je pravidelný.
Obsah nápisu se váže k rokokové přestavbě kaple sv. Jiří, která byla prováděna v letech 1749-1753 dle návrhu architekta Andrease Altomonteho na iniciaci českokrumlovského vévody Josefa Jana Nepomuckého ze Schwarzenberku. Uvedené datum 1753 se váže k ukončení štukatérských prací, které v kapli prováděl Mathias André.

Nápisová deska z šedého mramoru druhotně umístěná nad dveřmi v prostorách depozitáře Státního oblastního archivu Třeboň, které se nachází v jižním traktu bývalého gotického paláce pod úrovní IV. nádvoří. Primární umístění se zřejmě vůbec nevztahuje k sakrálním prostorám zámku v Českém Krumlově. Původ desky je neznámý, zřejmě z nějaké zrušené kaple. Na současné místo byla deska zřejmě osazena po roce 1787, což by naznačoval doplněk o renovaci nápisu na poslední řádce.

ANNO·M·D·LXXXVI·DIE·S(ANCTI)·DAMASI·PAPAE·XI·/
DIE DECEMB:(RIS) SIXTO·V·P·M·RVDOLPHO II/
CAES(ARE) A SACELLVM HOC CVM ALTARI IN HO/
NOREM D(EI)·O(PTIMI)·M(AXIMI)·ET BEA:(TAE) VIRG:(INAE) DEIPARAE·SVB/
INVOCATIONE·S·(ANCTI)·ANDREAE AP(OSTO)LI·ET·S(ANCTAE)·CATHA/
RINAE VIRGINIS ET MARTIRIS·ANOBILI VIRO/
D(OMI)N:(O) FERDINANDO WEIDNER A BILLERBVRG/
CAPITANEO ET AVLICO CAESAREO:AEDIFICATVM/
ET DOTATVM·PER RM:IN CHRO: PREM AC DN/
DNM IOANNEM CASPARVM EPISCOPVM VIENE/
NSEM S C M CONSILIARIVM CONSECRATVM/
REN(OVATIO)·F(ECIT)· AC SOLITIS INDVLGENTIIS DITATVM. ANNO 1787

Datum 6. 12. 1586.

Novověká kapitála bez zvláštních znaků, některá počáteční písmena zvětšena oproti ostatnímu textu. Vyznačená interpunkce byla v přepisu ponechána, některá slova některé zkratky (vzniklé suspenzí s ponecháním počátečního písmena) odděleny tečkou, jiné zkratky (vzniklé suspenzí s ponecháním první slabiky) vyznačeny dvojtečkou a zkratky vzniklé kontrakcí vyznačeny titulem (při přepisu nezachován).

Doplnění údaje o renovaci z roku 1787 přepsány kapitálou menší velikosti – tato část nápisu není tesaná do kamene, ale pouze malová. K hypotéze, že deska nepochází ze zámku, vede jméno Ferdinanda Weidnera z Bílenberka, který měl kapli vybudovat. Ten totiž neměl žádné bližší vazby na dvůr Viléma z Rožmberka, neboť byl jeho přítelem a jeho důvěrníkem. Zajímavým údajem je též jméno vídeňského biskupa Johanna Caspara Neubecka, který měl kapli vysvětit a jenž ve svém úřadě nastoupil po sedis-vakanci způsobenou odstoupením později pražského arcibiskupa Antonína Brusa z Mohelnice.

Rukopis uložený v NKP Praha v celkovém rozsahu 143 fol., proveniencí z českokrumlovského kláštera minoritů (Martyrologium praecedente calendario necrologium monasterii fratrum minorum. sancti Francisci Crumloviensis)., fol. 139r-141r obsahují popis slavnosti ukazování ostatků (Ordo ostendendarum reliquiarum Crumlovii in festo corporis Christi cum proclamationibus bohemicis et germanicis).

139r[1]

diam h[ab]eat et curate in vigilet q[uod] monst[ra]ncie omnes idem nu[mer]o integre recipiat ab illis, quib[us] eas distribuit. P[ri]ncipae deferat monstranciam cu[m] hostia sacra, qui est missam su[m]am cantare debet; que monstrancia ponatur sup[er] calicem cum aliis reliquiis, videl[icet] cruce aurea, in q[ua] mag[na] pars de ligno dom[in]i inclusa est, et duas monstr[a]ncias tabulas argentea[s] de auratas, quar[um] una h[abe]t tres argenteas imagines in sup[er]ficie in medio qu[in]q[ue] lapides cristalinos sub qui[bus] reliquie m[u]ltor[um] s[an]c[t]orum [con]tinent[ur]. Alia cum imagine s[an]c[t]e Marie Magdalene et duob[us] ang[e]lis, ipsam imagine[m] tenentes, totu[m] de argento et de aurato, sicut se dominis fundatorib[us] eorum et n[ost]ris subsc[rip]serunt in p[er]petuu[m] p[ro] p[re]dicta sollempni[ta]te corp[or]is Christi ad [con]ventum f[rat]rum minor[um] in Chrumpnow p[er]sonal[ite]r apportare p[o]p[u]lo o[sten]dere et sine inpensis et cura f[rat]rum reduce[re] et si maior p[re]lat[us] ip[s]o abbate p[ro]tunc no[n] inte[ress]ent [!], ip[s]e abbas officium faciat et reliq[ui]a[s] p[o]p[u]lo o[ste]ndat. Quem p[re]latum p[or]tante[m] sacram[en]tum corp[or]is Christi p[re]cedant ad min[us] tres pueri cum nolis et cimbal[is] b[e]n[e] sonantib[us]. Quatuor[um!] v[er]o viri cu[m] imaginibus evangelista[rum] celum de pannis sericeis f[a]c[tu]m, su[per] p[re]d[i]c[tu]m p[re]latum deportent, quos q[ua]tuor viri religiosi et p[ri]ncipaliores p[re]cedant cum archa, in q[ua] reliquie p[ri]ncipales recondite s[un]t et que p[o]p[u]lo o[ste]ndi debuerint, de quib[us] sup[er] d[i]c[tu]m est in p[ri]mis vesp[er]is. Alie v[er]o monstrancie et reliquie se[cundu]m ordinato[ru]m gardiani et sacristani disponant[ur].
Item ordine[n]tur aliqui, qui g[ra]mina, frondes flores etc. in via ante p[ro]cessionem disp[er]gant.
Om[n]ib[us] istis sic ordninate dispositis, an[te]q[ua]m ecc[les]iam egredieant[ur], cantores incipiant ymnu[m] „Veni Vreator Sp[irit]us“; ad que[m] cantum om[ne]s genuflectant et surgentes bini et bini de ecc[les]ia omnes devote cantantes exeant et statim an[te] hostium ecc[les]ie se disju[n]gentes mediu[m] vacuu[m] faciant, in q[uo] medio illi q[ua]tuor cum archa reliquiar[um] et pri[n]cipal[is] cum hostia pantent[ur], gradiat[ur]. Finito ymp[n]o re[sponsorio] „Homo q[ui]dam“ etc. decantent et tunc in tympano et choro in cordis et organo, in tubis et liris et c[um] laudent dominum.

139v

Et sic cantando vadant ad p[a]rochiam. Intrando ad p[a]rochiam de s[an]c[t]o Vito, qui est patronus, an[tiphona] cum v[er]siculo et coll[e]c[t]a cantetur. D[e]inde de s[an]c[t]o Venceslao, „Corde et lingua“, cum v[er]siculo et coll[e]c[t]a. Et cetera p[re]disposicione cantor[um] fiant in cantu p[re!] pace, aut p[re] alia q[ua]cumq[ue] tribul[aci]one.
Exeundo de p[a]rochia v[er]sus claustru[m] ad locum, ubi reliquie o[ste]ndi debe[n]t, incipiant cantores „ Te Deum laud[amus]“ usq[ue] ad finem decantent et tu[n]c p[ro]pe locum

[1] Pro latinský text byla zvolena transkripce, pro texty české a německé transliterace (kvůli případnému studiu výstavby textů a konsonantických změn). Všechny zkratky byly důsledně rozvedeny s editorským vyznačením, krom tironského et a nominum sacrorum. V editorském přepise původního textu psaného gotickou minuskulou nebyla dodržena původní grafika zápisu (řádkování textu a splývání předložek se slovy). Rovněž tak nebyla respektována původní interpunkce, která byla změněna dle logického dělení větných celků.

fr[atr]um „Salve Regina“ et c[etera] cantent et sic omnes f[rat]res et p[re]sbit[eri] ecc[lesi]am fr[atr]um intrent exceptis illis q[ua]tuor cum archa et p[ri]ncipali p[re]lato, qui sacram hostiam p[or]tavit, q[ua]m tradens altari locum illu[m] cum archa vadat, uni reliquie o[ste]ndi debuerint. In qua o[ste]nsione talis ordo obs[er]vetur. Primo confessio gen[er]alis et [con]pendiosa in ut[r]oq[ue] idiomate, s[cilicet] bohemico et theutonico p[o]p[u]lo dicatur. Infra q[ua]m p[re]lati crucem auream, in q[ua] p[re]ciosum lignu[m] s[an]c[t]e crucis i[n] magna q[ua]ntitate con tinet[ur], spinam et sudariu[m] Christi coaptent ostendendum p[o]p[u]lo. P[ro]nu[n]ciator sive p[ro]clamator reliquiar[um], anteq[ua]m ostenda[n]tur p[o]p[u]lo, p[ro]nu[n]ciet p[ri]mo in bohemico sic inq[ui]ens alta voce.
P[ri]ma p[ro]clamacio: „Juz mate vidyety ten swaty krzyz, na nyemzto ih[esu]s christus, nass myly hospodyn, pro nassie hrziechi raczil vmrziety, a ten swaty trn, gymzto byl coronowan, a tu ruchu, gyuzto gemv geho swietye oczy byly zawazany.“ Hec cum aspiracione p[ro]clamet p[ro]vocando p[o]p[u]l[u]m ad devocio[ne]m: „Proste geho swate mylosty, aby geho trudna smrt na nas hrziessnych nebyla ztracena.“ In mediate alter vel idem in theutonico dicat alta voce er devote sum suspiriis: „Nu schult ir sehen daz heilig kreucz, daran vnser herr ih[esu]s christus durch vnser zvnde gestorben ist vnd den heyligen dorn, domit er gekront ist vnd daz heylig tuch, damit zein heyligi augen am karfreytag verpvnden wurden.“ Cum suspiriis p[ro]vocet p[o]p[u]l[u]m ad devocionem dicens: „Pit zein heylige genade, daz zein pitter tot an vns nicht werde verloren.“ Tunc sine aliquo int[er]vallo prelati

140r
p[ro]nu[n]ciatas reliquias p[o]p[u]lo o[ste]ndant ad omnes p[ar]tes gyrantes. Q[ua]ndo aut[em] ostend[er]e incipient reliquias sanctas, tunc ex opposite in alio emine[n]ti loco pueri cantent devote et distincte: „O crux, ave spes“ et tam diu cantent, q[ua]m diu iste reliquie o[ste]ndent[ur], nec ult[er]ius cantent, q[ua]ndo ille reliquie s[er]van[tur].
F[ac]to silencio p[ro]nu[n]ciator devote alta voce dicat. Secu[n]da p[ro]clamac[i]o: “Yuz mate widiety ten swati ubrus, na nyemzto ih[esu]s christus, nass hospodin, swym apostolom swe swate tyelo raczil daty tehdy, kdyz gest pro ny chtyel na smrt gity.“ Suspirando: „Prossto geho swaty mylosty, at by nassem skonczeny raczil nam swe swate tyelo s prawym skrussenym daty.“ Theutonice sic: „Nu schult ir zehen daz heylig tysslach, darvff vnser her ih[esu]s christus zein heiligen leichnam gab den czwelfpoten, an dem abent, do er durch vns in dem tot geen wlt.“ Suspirando: „Nu pit zein heilige genade, daz er vns an vnserm ende mit rechter rewe geb zein heiligen leychnam.“ In mediate p[re]lati mensale dom[in]i extendant [con]tra p[o]p[u]l[u]m et illi pueri cantent „Tantum [er]g[o] sacram[en]t[um]“ et q[ua]ndo cessabunt o[ste]nde[re] mensale d[o]m[ini], tunc cessabunt de cantu.
F[ac]to igit[ur] t[er]cio silencio p[ro]clamator dicat: „Yuz mate widyety tu swatu ruchu, w nyezto“ Tercia p[ro]clamacio „gest maria, matka bozie ih[e]s[a] christa, sweho syna piestowala. A ten sslogierz w nyemzto gest v weliky patek pod krzizem stala. [?] Suspirando: „Prosste gegye swate mylosty, aby raczila sweho syna prossity za nassie hrziechi y wsseczky nedostatky.“ In theutonico sic: „Nu schult ir zehen daz heili tuch, darin maria gotter mut[e]r ir[e]n heiligen zvn vnsern h[er]ren ih[e]s[u]m christum gewunten hat und den ssloyer, daryn sy am karfreytag vnder dem kreucz gestande[n] ist. Cum suspirio: „Nu pit ir heilige genade, daz sy ir[e]n lywen zvn pit vmb vnser zvnde vnd vmb alle vnser geprechen.“
In mediate p[re]lati illas monstr[a]ncias p[o]p[u]l[o] o[ste]ndant et pueri ex opposito cantent: „Audi nos nam te fi“ et incipia[n]t et t[er]mi[n]ent sic[ut] p[ri]us.

140v
In quarta proclamacione p[ro]nu[n]ciator dicat. Quarta p[ro]clamacio: „Yuz mate vidiety zub swateho Jana bozie krzstytele a zub swate[ho] peta apostola a zub swateho myculawsse, toho welikeho pomocznyka a gynych welmy mnoho swatich. Prosste gich swate mylosty, aby hospodyna raczily prosity za nassy wsiczku potrzebu na dussy y na tyele a za dobre

skonczenye. In theutonico sic: „Nu schult ir zehen den heiligen czand zent iohannes, vnsers herren taufer vnd den czand zent petrs des heiligen czwelfpotens vnd den czand sent nyklas, dez wyl getreuwen nothelfers vn[d] and[er] vyl heyligen. Nu pit sy alle, daz sy vnsern h[er]ren pitten vmb alle vnser notturft an zel vnd an leib vnd vmb eyn gut ende."
Deinde cantores ex opposito incipiant „Gaudent in cel[is] vel corpa s[ac]c[t]rum" et tam diu cante[n]t quosq[ue] p[re]lati reliquias oste[n]dant. Ultimo post o[ste]nsionem reliquiar[um] p[ro]nu[n]ciator reliquiar[um] p[o]p[u]lo dicat, q[uod] indulgentiam expectet. Et ante p[ro]nu[n]ciacione[m] ind[ul]genciar[um] faciat tres peticiones brevib[us] v[er]bis; prima[m] pro bono statu ecc[les]ie, s[e]c[un]dam p[ro] dominis istis, q[ui] p[ro]curav[eru]nt istam sollempnitatem et istas excellentes reliquias, t[er]ciam p[ro] om[ni]b[us] fidelib[us] defunctis.
Hiis finiti detur eis ind[u]lg[e]n[cia] papalis, sicut [con]suetu[m] est in die corp[or]is Christi, de q[ua] inf[er]ius an[n]otabo, et concludat[tur] hiis v[er]bis: „Congreget nos deus ad fut[utu]m annu[m] it[eru]m huc cum maiori gaudio et cum pauciorib[us] p[e]cc[at]is." Et tunc p[re]lati intrent ad offi[ci]u[m] misse et p[o]p[u]l[u]s congregatus disju[n]gatur. Pars vocetur ad curiam fr[atr]um, ubi consueru[n]t theutonicis p[re]dicare. S[e]c[un]da pars ad ambitu[m] vadat, t[er]cia in cimiterio remaneat. Quib[us] p[o]p[u]lis in mediate p[re]dicent p[re]dicatores et repetant eis v[er]ba p[ro]clamatoris reliquiar[um] addentes, q[uod] m[u]lto plures reliquias viderunt, q[ua]m p[ro]clamate sint, quia p[ro]pter brevitatem a[n]nu[n]cia[r]i vobis non pot[er]ant. Et indulgencia[m] loci eis replicent et q[uod] b[ea]ta[m] v[ir]go Maria sibi hunc locu[m] miraculose elegit et ad p[at]rociniu[m] eius

141r
devote implorent sicut multos sibi devotes est hic consolata, q[uod] vos eciam in p[rese]nti et in futuro in corp[or]e et anima [con]soleur michi videtur ad p[ro]positum p[re]dicacio utilis sup[er] illud themo „B[ea]ti oculi, qui videtur, que vos videtis et c[etera]. Quarta pars p[o]p[u]li sit in officio misse, quia si non p[re]dicaretur, tunc p[o]o[u]l[u]s , qui non poss[et] intrare ecc[les]iam disp[er]ge[re]tur p[er] tab[er]nas et sic diabolus cito tolleret devocio[ne]m de cordib[us] eorum.
P[er]fecto officio misse su[m]me omnes hospites vadant ad p[ra]ndium ad castrum et solum f[rat]res in [con]ventu remaneat comesturi. Infra p[ra]ndiu[m] distribuat[ur] elemosina paup[er]ib[us] in ambitu fr[atru]m et ecc[les]ia bene p[er]fundat[ur] aqua et mu[n]de purgetur. Sumpta refeccione cor[por]ali in mediate omnes sac[er]dotes et cl[er]ici ad ecc[les]iam f[rat]rum [con]veniant et f[a]c[t]o signo omnes f[rat]res et omnes religiosi ecc[les]iam intrent, quib[us] unus lec[t]or s[er]mone[m] in latino faciat de corp[or]e Christi. Et confessores p[ro]pt[ter] zelum animar[um] tota die audiant co[n]fessionem, maxime illi, qui ex speciali g[ra]tia a dyocesano aucto[rita]te[m] h[ab]uerint absolu[tat]e a casib[us] sibi res[er]vatis.
Primo in festo s[an]c[t]e T[ri]nitatis p[re]dicatores et in ut[ro]q[ue] idiomate p[ro]nu[n]cient sollempnit[er] ac studiose p[o]p[u]lo p[re]fatam sollempnitate[m] p[ro] exhortacione p[o]p[u]li clausula[m] de bulla domi[ni] Urbani exceptem exponendo p[er] om[n]ia in [?] verba [con]tinet[ur]. Mandam[us] vobis univ[er]sis et in p[ro]xi[ma] do[mini]ca d[i]c[t]am qui[n]tam f[er]iam p[recedentem fideles salutarib]us monitis solicite exhortantes in duce[r]e, ut p[er] veram et puram [con]fessionem et e[lemo]sinaru[m] largicione[m] attentas et sedulas o[raci]ones ac p[er] alia devocionis ac pietatis op[er]a talit[er] se studeant p[re]p[ar]are, q[uo]d hui[us]modi sacramenti p[re]ciosi largiente domino m[er]eantur p[ar]ticipes fieri illaq[ue] die possint et ipsius virtute agmen consequi graciarum.